

Hylltteri esikkek: garmond sora után 20 krajczár
fizetendő.

CU Cluj-Napoca. **Melanie.**

magos templomternyekkel rajzo
le a vilagos hatteren; itt-ott poebi
tunnek elo, elhagyatott halasz-
es vilagitó tornyok.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetem Könyvtár © Fehér Ágnes - Coală - BCU Cluj - Napoca.

Nem szenvedek és remélem, hogy fájdalom nélkül fogok meghalni.

Kezet csókolva üdvözöllek benneteket
Herman.

U. I.

Dr. N. (Itt egy nevet említ), 1450 forinttal, dr. X. (ismét egy név) pedig 100 forinttal tartozik nekem. Be kell mindkettőtől hajtani. A nyugtát a szekrény középső felső fiókjában vannak: Jakab, a klinika szolgálja majd segíteni fog nektek.

Hogy senkit se vsszélyeztessenek, máglyán kellene engem elégetni, hamvait össze gyűjteni és nagyanyám mellé Döblingben elmetni.

A patkányok.

Bécs, okt. 25.

Mindazon klinikákon, a hol állatokat használnak kísérletekre, a legnagyobb elővigyázat uralkodik, a mennyiben minden egyes állatról pontos naplót vezetnek és egész betegségnök egész lefolyását leírják. Minden állatnak megvan a külön száma és teljesen elkülönítve tartják és bármely állatnak eltűnése van kizárva.

A bakteriologiai intézetből sem tűnt el két patkány és ezért a két patkány eltűnéséről elterjedt hír egyszerű kóhalmány.

Férfimérgezés egy keresztelőn.

(Férfijlikos nő a törvény előtt.)

Oskszereda, okt. 26.

Szenzációs mérgezési bűnpörben hozott ma négy napi végfolytatás után ítéletet a cskszeredai törvényszék. Egy nőt süjtött életfogytig tartó fegyházzal, a kit két férjének halála után egy harmadikhoz ment feleségül s ezt a harmadikat koma-asszonyának a házában egy keresztelő alkalmával megmérgezte s az orvos által rendelt ellenszert mesterséges adagolása útján sirba jutatta.

Az eset, a melynek híre vármegyére szóló izgalmat okozott annak idején, csak az asszony szeretőinek vallomásai s a kizárólag elrendelt exhumálás által derült ki.

Az asszony, családi nevén Esztergály Boris, Csik-Szentkirály községben lakott s korán férjhez ment. Első férje, akinek életét másokkal folytatott titkos szerelmi viszonyával keserítette, nemotára meghalt s fiatal özvegy másodszor is férjhez ment. Második férje is korán elpusztult s ekkora gyász-fátyolba nő Szakács Istvánnak nyújtotta a kezét. Családi élete a harmadik férjével is régi maradt. Legényszeretőket tartott s éppenséggel nem törődött az urával, akinek élete a házassági frigy révén terhére esett.

A múlt év tavaszán a házaspár egy komájuk keresztelőbe hívta. Sok vendég volt keresztelőn s fényes lakomát rendeztek. A miat a levest az asztalra föladták, Szakácsné Esztergály Boris hozzáállott, hogy a vendégek tányérjait telemerje. Mellette állt a férje, ennek a tányérjába is ő tette a levest. A mint az ebéd megkezdődött, a férj megjegyezte, hogy a levesnek különös íze van s miután még egy pár kanállal vett belőle, rosszullettől panaszkodott. Erre az asszony lekorholta az urát, megragadta a tányérját, s a beemmaradt levestel együtt kidobta az ablakon.

A keresztelő-lakoma végével férj és feleség hazamentek. Szakács István azonnal ágyba fektett s fejfájásról és hascsikarásról panaszkodott. Másnap az asszony orvost hívattat, a ki gyógyszerket Szakácsné adogatata be az urának s az erős szervezett, hatalmas termetű férj tizennégy nap múlva meghalt.

Gyanútlanul temették el, mint a két első férjét. Kévszál a temetés után mégis megindult a mendemonda. Az asszonynak

egyik-másik szeretőjétől olyan hírek szivárogtak ki, hogy a bíróság egy hónap múlva kénytelen volt Szakács István holttestét kiasatni. A hullárészeken a vegyszert vizsgálat során csekély mennyiségű arsenikumot találtak, a mérgezés gyanúja testet öltött és az özvegyet letartóztatták.

Másfél esztendeig tartott a vizsgálat, ennyi ideig állt vizsgálati fogságban a nő, de a szenvedés nem igen törte meg. Világos tekintettel állt bírálók s büszkén nézett végig a beidézett tanuk során, a kik között sok fiatal, régi szeretője állt szemeláttve, elfordított arczzal.

A tanuk számbavétele után a férfijlikos asszony kihallgatását kezdte meg a törvényszék, óriási közönség érdeklődése mellett. A tanuk számszerint negyvenketlen; a természet elhagyatka s a súlyos váddal terhelt nő két börtönr között a bíróság pódiuma elé lépett.

Mikor meghallotta, hogy a kir. ügyész férfijlikossággal vádolja, felkiáltott:

— Nem igaz! Nem igaz! Ártatlan vagyok...

— Hányszor ment férjhez? kérdezte az elnök:

— Háromszor.

— S mindhárom férje fiatalon halt el?

— Fiatalon is meghalunk, ha a betegségünk halálos. Mindhárom beteg lett előbb és úgy halt meg.

— Milyen családi életet élt Szakács Istvánnak?

— Türetett. Minden családi életnek vannak kellemetlenségei is.

— Sokat szívódtak, azt mondják.

— Csak azért, mert Szakács túlságosan féltékeny volt. Örökösen a féltékenységgel gyötört.

— Mások iránt sohasem veszték össze.

— Akármint szívódtunk, az ok mindig az ő féltékenysége volt.

— Mi történt azon a keresztelőn?

— Maig is megfoghatatlan előttem. Szegény, megboldogult uram mellett állt az asztalnál s mindjárt az ebéd elején rosszullettől panaszkodott.

— Mit mondott?

— Azt mondta, hogy szédül, nem jól érzi magát.

— Hát a levestől nem szólt?

— De igen. Azt állította, hogy a levesnek különös íze van. Nem tudja megenni. Én megkóstoltam figyelmesen a levest, a többiek is izelték a levest, de egyikünk sem tapasztalt semmiféle kellemetlen, különös ízt.

— Miért nem kostolta meg a férje levest?

— Egy tálból volt merítve mindenkinek levest. A miek is olyan kellett, hogy legyen, a milyen az övé volt.

— Nem jutott eszébe, hogy valaki mégis tehetett valamit a férje levestébe?

— Ilyesmire nem gondolhattam. Hiszen ott állt mellettem. Láttam volna, ha valaki tesz valamit a tányérjába. Intámb az jutott az eszembe, hogy megint furja az oldalát az ördög, azért nem eszik.

— Miféle ördögről beszél itt?

— A féltékenységre volt az ö ördöge. Amikor elővette, nem lehetett birni vele. Néha anélkül bujt bele, hogy bármint is tettem volna. Elég volt, hogy férfi legyen a társaságban s a ruhám valahogy hozzáérjen; mindjárt elmúlt a jókedvem. Duzzogott, kelletlenkedett s ha csak ketten maradtunk, belém kötött és agyonkintzott. Azt hittem, hogy most is azért nem eszik.

— Ki merítette a közös tálból az ő levest?

— Azt hiszem, hogy ő maga.

— Hiszen valamennyinek a tányérját ön merítte teli?

— Ő többször vette észre, hogy Marr kisasszony egy kis arany medalliont viselt. Raggal az öltözéke redőibe volt félig elrejtve, és este a nyakán tündökölt; és Viola csudálkozott, hogy miért kereste azt a keze szüntelen. Midőn olvasott, beszélgetett, vagy gondolkodott, szinte mindig a kezébe tartotta azt. Ha valaki hirtelen megszólította, ha valami váratlan zaj felriasztotta, keze rögtön a medalliont kereste, vagy még szorosabban fogta.

Történt, hogy egy reggel Viola a Marr kisasszony szobájába ment, valami izennel a nagyanyjától. Az ablaknál állva találta, a medallionnal a kezében. Szép és munkásan zománczott ékszer volt, egy pompás gyémánttal a közepében. Viola rögtön látta a szép arcon az árnyat és hirtelen azt kérdezte:

— Marr kisasszony, mi a baj?

Gwendolin felpillantott egy mosolylyal, mely sóhajtással végződött.

— Bajban vagyok, mondá; lesz szíves segíteni? A medallionom rugójával valami baj történt, nem tudom bezárni. Beaton kisasszony, lesz szíves megnézni, hogy mi a baja?

Viola a medalliont és láncot átvette a Gwendolin kezéből és abban a férje arcképét látta. Látta a vidáman nevető kék szemeket, a nemes homlok körül hullámozó szőke haját, a szép szájat, mely oly szilárd volt, de oly édes és bájos görbülésekkel, mint egy asszonyé.

Éles és keserű fájdalom nyilallott át a szívére; egy pillanattal kábultan állott ott; — arczáról minden életvsn eltűnt és kőd borult a szeme elibe.

A férje arcképe! És mégis ez a másik nő viselte és szerette azt, kézen tartotta, keblén hordta és mecsókotta!

— El van a rugója romolva? kérde Gwendolin.

— Nincsen, válaszolá Viola. Én nem értem —

Haugja oly gyenge volt és oly fáradt, hogy Gwendolin az ő meleg impulzív jószágával kivette a láncot és a medalliont a kezéből.

— Mily kiméletlenség tőlem magat terhelni, mondá. Maga fáradt. — Aztán egy gyors mozdulattal ismét kinyitotta a medalliont és folytató — Tegnap hallám, midőn maga azt mondta, hogy az arczokról kidúja az emberek jellemét olvasni; mondja meg nekem, hogy mit gondol erről az arczokról?

Ez sajtóságot helyezett volt, Violának az arca fehér volt a féltékenységtől és fájdalomtól, e másiknak az arca ki volt pírulva a felindulástól és az arczkép, melyet az utóbbi közöttük tartott, azon férfi arcképe volt, a kit az egyik szeretett, és a másiknak a férje volt.

— Mondja meg nekem, ismétlé Marr kisasszony, hogy mit gondol róla?

— Nagyon szép férfi.

— Oh, szakítá felbe a másik, az a legcsekélyebb érdeme! Én nem pusztán a szépségéről beszélek vagy gondolok, ámbár én előttem az a legtekélyesebb arcz az egész világon. Mit gondol a szemek kifejezéséről?

— Olyanok azok, — mintha valakit nagyon szeretnének, mondá Viola önkénytelenül.

— Ah! Adná az ég, hogy én volnék az a valaki! kiáltá Gwendolin. Aztán lesütötte a fejét és bitor pír égett az arczán.

Nem gondoltam meg, hogy mit mondtam, folytató szomorúan. Beaton kisasszony, felejtse el, a mit hallott. De miért szegyaljom azt? Enyhíti a szívemet és magában bízhatom

— Maglehet. Régen volt már. Nem emlékezhetem mindenre

— Miért dobta ki a férje tányérját az ablakon, a bennmaradt levestel együtt?

— Mondtam már, hogy kihozott a türelmemből a makacsokodásával.

— Persze. Szerette volna, hogy ha mind megetté volna a levest. Az arsenikumos levest. Ugy-e? Mikor pedig látta, hogy a levest mégis csak ott marad, megemmisztette, hogy árulója ne legyen.

— Ártatlanul kineznek engem! Esküszöm, hogy nincs részem a halálában!

— A doktort ki vitelte a házhoz?

— Én magam.

— Ki adogatta be az orvossgot az urának.

— Mindig én magam.

— Bizonyosan arsenikumot adott neki az orvossg helyett is. A boncolás után a vizsgálat kiderítette, hogy Szakács István arsenikum-mérgezés ölte meg. A keresztelőn, a hol először rosszul lett, maga tette a tányérjára a levest. Innen együtt mentek haza.

Othon maga adogatta be neki az orvossgot. Hozzá nem férhetett senki. Mindenhez, a mit bevett, csak a maga keze által jutott. A maga keze által kellett, hogy a testébe kerüljön az a mérgezés, a mit benne a halála után megtaláltak. — Nyugtassa meg a lelkiismeretét, tegyen töredelmes, bűnbánó vallomást, ugys minden kiderül...

— Nem! Nem! Nem tettem! Ártatlan vagyok!

Négy nap alatt negyvenkilenc tanu vonult fel sorra a bíróság előtt s mindenikkel szembesítették az asszonyt. A tanuk tulajdonképpen része terhelőleg vallott, de az asszony mindenikkel szemben feuntartotta a maga állítását:

— Nem mond igazat!

Az elnök részölt ilyenkor:

— De többen mondják ugyanezt...

— Ha szózan mondják, akkor sem igaz!

El akarnak veszíteni... ellenségem lett az egész világ... Csak az Isten tudja, hogy ártatlan vagyok.

Mikor az ítélet kihirdetésére került a sor, sötéten állt a pódium előtt. Egy izma sem rándult meg a kihirdetés alatt. Az elnök hozzáfodulva ismételte az ítélet lényegét:

— Hallotta! Megértette? Életfogytig tartó fegyház!

Valamivel csendesebben, de eléggé hallhatóan szólott erre az elítelt:

— Megértettem. Krisztus urunkat is elítélték, épp úgy, mint engem, ártatlanul!

— Föllebb-e, vagy megnyugszik?

— Ha a mindenhát Isten volna a bírám, akkor bizonyosan föllebbeznék. Így sem nyugosom meg az ítéletben.

A védő az elítelt nevében felebbezést jelentett be. Föllebbezett a közzaváló is.

— Először aztán azt a feliratot, a melyet az összes erdélyi r. k. egyház tagjainak nevében a trón számolyához intézni javasol.

A szépen megfogalmazott feliratot Páll István kanonok felolvassán, azt a status gyűlés egyhangulag elfogadja.

A püspök aztán az egyház halottairól, Finaly Henrikről és Esterházy János gr. kiváló érdemeiről emlékezett meg.

Azán részvétel emlékezett meg Batogh Sándorról, Darvas János nyug. esperesről, ki megakartott fölírni az egyháznak adta, gr. Haller Jenőről, Szalczbauer Jánosról is megemlékezett, ki haláláig az ifjuságunk vezetője volt. A gyűlés jegyzőkönyvébe iktatja részvételét.

A püspök ezután felemlíti, hogy a status 25. gyűlést tartja.

Hangsúlyozza, hogy az orsz. autonómia létre fog jönni és pedig egyházasabb szellemben, mint a megelőző volt. Ezt a 9-es bizottság érdemeinek tulajdonítja, kik mindent félre téve készítették ezt elő. Eljenzés.

— El van a rugója romolva? kérde Gwendolin.

— Nincsen, válaszolá Viola. Én nem értem —

Haugja oly gyenge volt és oly fáradt, hogy Gwendolin az ő meleg impulzív jószágával kivette a láncot és a medalliont a kezéből.

— Mily kiméletlenség tőlem magat terhelni, mondá. Maga fáradt. — Aztán egy gyors mozdulattal ismét kinyitotta a medalliont és folytató — Tegnap hallám, midőn maga azt mondta, hogy az arczokról kidúja az emberek jellemét olvasni; mondja meg nekem, hogy mit gondol erről az arczokról?

Ez sajtóságot helyezett volt, Violának az arca fehér volt a féltékenységtől és fájdalomtól, e másiknak az arca ki volt pírulva a felindulástól és az arczkép, melyet az utóbbi közöttük tartott, azon férfi arcképe volt, a kit az egyik szeretett, és a másiknak a férje volt.

— Mondja meg nekem, ismétlé Marr kisasszony, hogy mit gondol róla?

— Nagyon szép férfi.

— Oh, szakítá felbe a másik, az a legcsekélyebb érdeme! Én nem pusztán a szépségéről beszélek vagy gondolok, ámbár én előttem az a legtekélyesebb arcz az egész világon. Mit gondol a szemek kifejezéséről?

— Olyanok azok, — mintha valakit nagyon szeretnének, mondá Viola önkénytelenül.

— Ah! Adná az ég, hogy én volnék az a valaki! kiáltá Gwendolin. Aztán lesütötte a fejét és bitor pír égett az arczán.

Nem gondoltam meg, hogy mit mondtam, folytató szomorúan. Beaton kisasszony, felejtse el, a mit hallott. De miért szegyaljom azt? Enyhíti a szívemet és magában bízhatom

— El van a rugója romolva? kérde Gwendolin.

— Nincsen, válaszolá Viola. Én nem értem —

Haugja oly gyenge volt és oly fáradt, hogy Gwendolin az ő meleg impulzív jószágával kivette a láncot és a medalliont a kezéből.

— Mily kiméletlenség tőlem magat terhelni, mondá. Maga fáradt. — Aztán egy gyors mozdulattal ismét kinyitotta a medalliont és folytató — Tegnap hallám, midőn maga azt mondta, hogy az arczokról kidúja az emberek jellemét olvasni; mondja meg nekem, hogy mit gondol erről az arczokról?

Ez sajtóságot helyezett volt, Violának az arca fehér volt a féltékenységtől és fájdalomtól, e másiknak az arca ki volt pírulva a felindulástól és az arczkép, melyet az utóbbi közöttük tartott, azon férfi arcképe volt, a kit az egyik szeretett, és a másiknak a férje volt.

— Mondja meg nekem, ismétlé Marr kisasszony, hogy mit gondol róla?

— Nagyon szép férfi.

— Oh, szakítá felbe a másik, az a legcsekélyebb érdeme! Én nem pusztán a szépségéről beszélek vagy gondolok, ámbár én előttem az a legtekélyesebb arcz az egész világon. Mit gondol a szemek kifejezéséről?

— Olyanok azok, — mintha valakit nagyon szeretnének, mondá Viola önkénytelenül.

— Ah! Adná az ég, hogy én volnék az a valaki! kiáltá Gwendolin. Aztán lesütötte a fejét és bitor pír égett az arczán.

Nem gondoltam meg, hogy mit mondtam, folytató szomorúan. Beaton kisasszony, felejtse el, a mit hallott. De miért szegyaljom azt? Enyhíti a szívemet és magában bízhatom

— El van a rugója romolva? kérde Gwendolin.

— Nincsen, válaszolá Viola. Én nem értem —

Haugja oly gyenge volt és oly fáradt, hogy Gwendolin az ő meleg impulzív jószágával kivette a láncot és a medalliont a kezéből.

— Mily kiméletlenség tőlem magat terhelni, mondá. Maga fáradt. — Aztán egy gyors mozdulattal ismét kinyitotta a medalliont és folytató — Tegnap hallám, midőn maga azt mondta, hogy az arczokról kidúja az emberek jellemét olvasni; mondja meg nekem, hogy mit gondol erről az arczokról?

Ez sajtóságot helyezett volt, Violának az arca fehér volt a féltékenységtől és fájdalomtól, e másiknak az arca ki volt pírulva a felindulástól és az arczkép, melyet az utóbbi közöttük tartott, azon férfi arcképe volt, a kit az egyik szeretett, és a másiknak a férje volt.

— Mondja meg nekem, ismétlé Marr kisasszony, hogy mit gondol róla?

— Nagyon szép férfi.

— Oh, szakítá felbe a másik, az a legcsekélyebb érdeme! Én nem pusztán a szépségéről beszélek vagy gondolok, ámbár én előttem az a legtekélyesebb arcz az egész világon. Mit gondol a szemek kifejezéséről?

— Olyanok azok, — mintha valakit nagyon szeretnének, mondá Viola önkénytelenül.

— Ah! Adná az ég, hogy én volnék az a valaki! kiáltá Gwendolin. Aztán lesütötte a fejét és bitor pír égett az arczán.

Nem gondoltam meg, hogy mit mondtam, folytató szomorúan. Beaton kisasszony, felejtse el, a mit hallott. De miért szegyaljom azt? Enyhíti a szívemet és magában bízhatom

Az igazoló bizottság előtt a következők igazolták magukat:

Egyháziak:

Gr. Majláth Gusztáv Károly, Kovács Lajos, dr. Körödi Péter, dr. Ujfalusi József, Fabián Sándor, Jung Cseke Lajos, Tamási Áron, doktor Vajda Gyula, László Polikárd, Szabó György, Rancz János, Hosszu Ferenc, dr. Számok György, Péter József, Barcsi Albert, Hassák Vidor, Veres Antal, Kozár Ferenc, Oláh Antal, Pál István, Karácson Márton, Balogh József, Bálint Lajos, Ferencz Károly, Bárány Lukács, Gidófalvy Gergely, Bárdi Vazul, Ávedik Lukács, Csiki János, Takó János, Pap János, Jancsó Ernő, Fejér Manó, Kovács Gyártás, Paskó Antal, doktor Erdélyi Károly, Butyka Sándor, dr. Bilinszky Lajos, Prokupek Samu, Kovács Ferenc, Köller Ede. Összesen 42.

Világiak:

Br. Jósika Samu világi elnök. Világi tagok: Bánffy Zsigmond, Ávód Jákó, dr. Farkas Lajos, dr. Szentkirályi Kálmán, Korbuly Bogdán, dr. Mohay Sándor, Booskor Mihály, br. Orbán Ottó, Szász Béla, Novák Ferencz, Szereényi Kálmán, gr. László István, gr. Béli Akos, Szabó József, Becze Antal, Kis Bálint, Tamási Sándor, Haller Károly, Misz Olivér, dr. Csiky Viktor, br. Jósika Gábor, Kepes László, Ferenczy István, gr. Béli Kálmán, Dók Ignác, Boér Béla, Gál Domokos, br. Rudnyánszky Béla, Pekry Sándor, br. Szentkereszt Zsigmond, Künne Tivadar, Torma Miklós, br. Apor György, br. Huza Károly, Gidófalvy Gergely, br. Bornemissza Tivadar, Placintár Dávid, Szakmáry Ferencz, Beteg Imre, Hollaki Arthur, gr. Kornis Viktor, dr. Fajér Antal, Dániel Ferencz, Pap Farkas, Sándor János, László Árpád, gr. Zichy István, br. Jósika Lajos, Szereényi Kálmán, Potka József, Simai Gergely, Betegh Miklós, Miksa Imre, Mikó Árpád, dr. Márky István, dr. Szamosy János, Soó Gáspár, Pap Árpád, Betegh Ferenc, Makray László. Összesen 65.

Ennek folyamán alatt Kornis Viktor gr. indítványára Potka József val. belső titkos tanácsos vezetés alatt küldöttség ment a püspökhöz.

A püspök megjelenvén sajnálattal jelentette be, hogy Jósika Samu világi elnök tegnap megkezdett ugyan, de annyira megült, hogy a mai tanácskozáson részt nem vehet. Az elnöki széklet Kornis Viktor gróf foglalja el.

Miután a királyné halálával az országot oly súlyos veszteség érte, engedélyt kér, hogy a napirend előtt felszólalhasson.

Általános helyeslés után szóf. vonásokban ecsetelt a szomorú katasztrófát, mely az egész nemzetet áthatotta.

Előterjeszti aztán azt a feliratot, a melyet az összes erdélyi r. k. egyház tagjainak nevében a trón számolyához intézni javasol.

A szépen megfogalmazott feliratot Páll István kanonok felolvassán, azt a status gyűlés egyhangulag elfogadja.

A püspök aztán az egyház halottairól, Finaly Henrikről és Esterházy János gr. kiváló érdemeiről emlékezett meg.

Azán részvétel emlékezett meg Batogh Sándorról, Darvas János nyug. esperesről, ki megakartott fölírni az egyháznak adta, gr. Haller Jenőről, Szalczbauer Jánosról is megemlékezett, ki haláláig az ifjuságunk vezetője volt. A gyűlés jegyzőkönyvébe iktatja részvételét.

A püspök ezután felemlíti, hogy a status 25. gyűlést tartja.

Hangsúlyozza, hogy az orsz. autonómia létre fog jönni és pedig egyházasabb szellemben, mint a megelőző volt. Ezt a 9-es bizottság érdemeinek tulajdonítja, kik mindent félre téve készítették ezt elő. Eljenzés.

— El van a rugója romolva? kérde Gwendolin.

— Nincsen, válaszolá Viola. Én nem értem —

Haugja oly gyenge volt és oly fáradt, hogy Gwendolin az ő meleg impulzív jószágával kivette a láncot és a medalliont a kezéből.

— Mily kiméletlenség tőlem magat terhelni, mondá. Maga fáradt. — Aztán egy gyors mozdulattal ismét kinyitotta a medalliont és folytató — Tegnap hallám, midőn maga azt mondta, hogy az arczokról kidúja az emberek jellemét olvasni; mondja meg nekem, hogy mit

Jókai Gábor báró azt mondja, hogy az alatt a vezetés helyességét kipuhítani és megállapítani nem lehet. Ő az ideiglenes, de nem a köztűt marschutát bírja.

Fábián Sándor kanonok véleménye az, hogy az alól a vezetés helyességét kipuhítani és megállapítani nem lehet. Ő az ideiglenes, de nem a köztűt marschutát bírja.

Rámutat a radnóti uradalom csekély jelentőségére. Ő a státuskyó fenntartásánál jobb hiányában helyesnek tartja. Ő attól, hogy ha most megbizunk valakit a gazdasági ügyekkel, azok a praktikus gazdák, az addig évente meglátogatták a birtokosok érdekeltségével az ügyvitelre befolytak, megvonulának.

E kérdéseket teszi fel:

Eleget jövedelmeznek-e a birtokok most, vagy nem? (Felkiáltások: Nem.)

Fenntartható-e az addigi állapot, igen-e nem? (Felkiáltások: Nem.)

Indítványozza, hogy a jelenlegi állapot egy évig tartassanak fenn és aztán rendszert alaposan.

Korniss Viktor gr. megköszöni a nyilatkozatát s felméli, hogy itt arról van szó, hogy a jelenlegi titkár tehetségei nem elegendőek az igazg. tanács apró dolgokkal ne terheltessek.

Szabó József azt látja, hogy az igazg. tanács az ő m. é. javaslatát elejtette.

Amint hangonyozza, hogy egyenes vonalú szükség van a gazdálkodásban.

Azt mondja, hogy két év óta általános állás volt a birtokok jövedelmezősége. A radnóti uradalom jövedelmét oly mértékben nem tartja.

Kéri a jelentéseket jövőre korábban kiadni.

Az igazg. tanács javaslatát elejteni és a referens állása javaslatot tenni.

Pál István előadja, hogy az ig. tanács megfontolta s megalkotta javaslatát, hogy a régi rendszerben a referens állás elejtendőnek tartotta. Azért javaslatát ideiglenes rendszert. Ő az igazg. tanács eljárást indokoltak látja, azonban a gyűlés az ügyet visszaadhatja az igazg. tanácsnak.

Péteők szavazásra bocsátja a dolgot, a Szabó József javaslatát mellett szavazni.

Névszerinti szavazásnál az igazgatósági javaslatát 53 szóval, 47 ellenében elfogadja a gyűlés a módosítással, hogy az igazg. tanács csak ideiglenes jellegű.

Kután a gyűlés tovább folytatta az ügyvitelben foglalt ügyeket. Bejelentették a képviselők, miket éljenzés mellett vetettek elő.

A gimnáziumok állapotáról szóló javaslatot a püspök látogatásai alkalmánál nem nemes befolyására. A gyűlés ezt a javaslatot elutasította.

A nagyzebeni tanítóképzőnél vita merült, hogy javaslat mellett, hogy a tanítóknak a feladatukra ösztönözzék a tényleges munkát.

Fábián István püspöki helynök keltetését tanítónőkben, elejteni kéri a javaslatot. Bilinszky igazgató után Sándor előadja, hogy katolikus tanítónők alkalmazása nincs, ellenkezőleg hiány van. Azon az ig. tanács megfelelő javaslatot nyújtott. Pál István védi az ig. tanács javaslatát. Farkas Lajos az alapítványok felügyeleténél ovatosságot ajánl. Kiemeli a tanári állami tanító képzőben az intézeti ügyek feletti kitűnő vezetést.

Majláth Gusztáv azt ajánlja, hogy ha van forrás, hatalmazassék fel az igazg. tanács, hogy ebből teljesítse a kívánt státus gyűlés ezt elfogadja.

A püspök ezután meghívja az egész gyűlés tagjait az egyház vendégkeretében, a Nagy Gábor éttermében terített asztalához.

Után 2 órakor a Központi Szálloda dísztermében ebédt adott Majláth Gusztáv püspök a vendégek tiszteltetésére. Az ebéd után a következő volt:

Ragout leves

Hideg fogas remolád mártással

Császár madár alma piréval és

nyulgerincz hasche pastellivel

Belpese nye szeletkék körözettel

Pulykasült gyümölcsbefőttel

Vegyes krémek

Gyümölcsfélék

Fekete kávé

Benedictiner

Preszkai asztali

Gáldi félpiros

Rizling.

Borvizek.

Az ebéd és italok kitűnők voltak egyaránt. Először a Nagy Gábor konyháját és

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, október 27.

Időjárás. Az orsz. meteorológiai intézet október 26-án. Az idő megmaradt enyhén szaraznak. Jelentéktelen eső csupán a határvidéken volt.

Ünnepélyes istentisztelet. Az október 27-én. kath. státus gyűlés alkalmából.

ma reggel 9 órakor a plébánia templomban Veszti sanctae-val kapcsolatos ünnepélyes istentisztelet tartott. Kilencz óra előtt pár perczel a papság Biró Béla apátplébános élén teljes egyházi ornatuban a kereszt elővittele mellett vonult a plébánia lakba az ott tartozkodó Gróf Majláth Gusztáv püspök elé, ki és a papság kíséretében ibolya színű püspöki díszben a harangok zugába közt vonult be a templomba. követe astátus gyűlés egyházi és világi tagjai által. Mikor a püspök a templomba lépett a kóruson fölzendültek az „Ecce sacerdos magnus” hangjai, melyet a dalkör énekelt. A bayonulás után az ifjú főpap elénekelt a Vem sanctae, s ezután csöndes misét mondott, mely alatt Biró Béla apátplébános, Pál István és Tamás Áron kanonokok kívül 8 lelkész segédkezett. Mise alatt a kolozsvári dalkör énekelt. A státus gyűlés tagjai kívül negy számú ajtatoskodó közönség vett részt az istentiszteleten, mely 10 óra előtt ért véget.

— **Dr. Flittner Frigyes,** az osztrák-magyar bank titkára, a bank budapesti főintézetének főnöke, tegnap Kolozsvárra érkezett. A banknak e magas állású és előkelő tisztviselője, a vidéki bankfiókok ügykezelésének felülvizsgálata céljából, most körutaztat és tegnap az itteni fiók intézetben időzött s az ügykezelést minden részletében megvizsgálta s az ott észlelt rend és helyes kezelés felett több ízben adott kifejezést megelégedésének.

— **Rossz szokás.** A kolozsvári színház látogató közönség egy részének az a mód felett rossz szokása van, hogy nem viszik magával elég türelmet a színházba, a mely arra való volna, hogy az illetőt a darab végéig — a helyén tartsa. Igen sokan ha még oly rövid lejáratu is az előadás, már jó előre megsejtik a végét és mint a kik már nem kíváncsiak végfejelemnyre, idő előtt elhagyják a nézőtér. Ezzel természetesen zavarják azokat, a kiknek meg van az erkölcsi bátorságuk ahhoz, hogy végig nézzék az előadást és meg van a művelt érzékük ahhoz, hogy az idősebbt való járkálással ne zavarják a többi nézők nyugalmát és magát az előadást. Meg vagyunk arról győződve, hogy művelt ember tudva nem követ el másokat zavaró dolgokat, így tehát abban való reményünknek adunk kifejezést, hogy ezentul minden művelt színház látogató a helyén marad az előadás végéig és nem hoz másokat abba a helyzetbe, hogy miatta megzavarassák magukat az élvezetükben. Ajánljuk is melegen azoknak, a kiket illet, szokjanak le erről a kisvárosias rossz szokásról.

— **Az Erdélyi Irodalmi Társaság** e hó 30-án (vasárnap) d. e. 11 órakor ülést tart a város ház közgyűlési termében. A tárgyszorozat a következő: 1. Ferenczy József a Petőfi Társaság tagja, vendég: Szász és újságok. 2. Versenyi György r. tag: Költmények. 3. Faughné-Gyujtó Izabella r. tag. Elbeszélés.

— **Ipartestületi betegsegélyző pénztár.** Rég érzett hiányon óhajtat segíteni a kolozsvári ipartestületet az által, hogy kebelében egy ipartestületi betegsegélyző pénztárt felállítani törekszik. E betegsegélyző pénztár alapszabályait már egyszer fel is terjesztette jóváhagyás végett a kereskedelmi miniszterhez, honnan az némi módosítások eszközölése végett visszaküldettek, most újabb a szükséges módosításokkal ellátva ismét felküldettek jóváhagyás végett. Kivánatos és szükséges volna e pénztár engedélyezése főképp azért is, mert éppen az iparos osztály, melynek minden percze drága, az addigi állapot mellett nagyon sok időt pazarolt el, hogy a törvényben előírt kötelezettségeknek eleget tegyen és ezért nem viseltetnek kellő rokonszenvvel e humanus intézmény iránt. Az ipartestületi betegsegélyző pénztár létesítésével a sok ide-oda való ki és bejelentések megszüntnek, mert az ipari nyilvántartásba való be- vagy kijelentések egyidejűleg elvégzi a munkaadó a segélypénztárba való be- vagy kijelentését is. Iparosaink érdekében nagyon szívesen vennők, ha ez az intézmény mielőbb létesülne.

— **Tudomásul.** A kolozsvári ügyvédi kamara felterjesztése következtében a m. kir. igazságügyminiszter f. hó 17-én kelt leiratja szerint intézkedett, hogy a Kolozsvár városi kir. járásbírósnál a felvilágosítás adására, az irattár megtekintésére és a beadványok benyújtására szánt hivatalos órák megfelelően meghosszabbítottassanak.

Gyászrovat.

Temetés. W. Belényesi Zsigmond főbírtokost, László Aurél kolozsvári kir. főügyész helyettes apóját, tegnap délután nagy részvét mellett temették el a nagy-utcai gyászházról. A temetésen a kir. ítélőtábla, a kir. főügyesség, a kir. törvényszék és járásbírók tagjai teljes számban, s rajtuk kívül a társadalom többi osztályának előkelő tagjai jelentek meg. A ravatalnál Mózes András unitárius lelkész tartott meghatározó gyászbeszédet. Az elhunyt tetemét a köztemetőben helyezték örök nyugalomra. Áldás emlékére!

LEGUJABB.

(Az „Ellenzék” táviratai, telefon tudósításai, és sürgöny-levelei.)

Minisztertanács.

Budapest, okt. 27.

Tegnap délután a miniszterelnöki palotában több óráig tartó minisztertanács volt, mely a folyó ügyeken kívül a parlamenti helyzettel és a kormány részéről a kiegyezés kérdésében teendő előterjesztés időpontjának meghatározásával foglalkozott.

Kiegyezés.

Bécs, okt. 27.

A „Neue Freie Presse” szerint a jobboldal körében azt beszélik, hogy a szükséges kiegyezési provizóriumot mindenesetre a 14. § segítségével és nem parlamentáris uton fogják életbe léptetni, a mi annál érthetlenebbül hangzik, mert a statusquo ideiglenes meghosszabbítása a Reichsrathban aligha járna nehézséggel.

A „Vaterland” jelenti: A kormány viszonya a jobboldalhoz már tisztázódott és rendeződött. Egyes lapoknak állítólag újra felmerült komoly nehézségekkel szülő jelentései vagy merő puhaltolások vagy ugyanevezett jámbor óhajok. Az illető körökben ezeket a jelentéseket irányzatoknak tartják.

A pestis.

Bécs, okt. 26. Déli 12 órakor.

Pacha ápolónő hőmérséklete 30.2 fok; érvérés 102, rendes; lélegzés 32, szintén rendes. A szívhang tiszta; cyanosis és mirigydaganat nincs. A mell és hátan csekély bőrvérzés jelentkezik.

Bochegger ápolónő hőmérséklete 39.5 fok. Fülzúgátása van, régebben fülgyulladásban szenvedett. Egy ízben zöldes-sárga masszát hányt.

Göschl Mária hőmérséklete 37.2 fok; fejfájása van, egyebként semmi baja.

A többi internált mind egészséges.

Bécs, okt. 27.

Ujabbán két betegedés történt. Hocheggert a halotti szentségekkel ellátták.

A választások utójátéka.

Veszprém, okt. 26.

Az 1896-iki választások alkalmával Jákón a néppártiak megtámadták a kormány-pártiakat, a kik Pongrácz Anzelmlel éppen bevonultak a közsébe. Verekedés közben több ember súlyosan megsebesült. A vádsejrint Zöld István káplán, Horn Ignác kasznár és Pollák Ferencz fűrészes bujtogatták anépet verekedésre. A veszprémi törvényszék megkezdte meg a végtérjárást. A vádlottak 16 vannak, köztük Zubek Neiti kormáros leány, a ki szintén bujtogató. A vádlottak mindnyájan tagadnak, de a tanúk mintegy ötvenen ellentünk vallanak. A tárgyalás alkalmasint több napig fog tartani.

Letartóztatott anarkista.

Kassa, okt. 27.

A kassai rendőrség tegnap épen akkor tartóztatta le Petrovsky János géplakatos szökevényét, a mikor az a munkások közt agitált. Petrovsky szépesváraljai illetőségű. Szépesváralján egy hónappal ezelőtt azért tartóztatták le, mert egy korcsmában királlyért beszédet tartott. Fogásából azonban megszökött s Kassára ment anarkista üzemeltetést folytatni. Szabadságát azonban nem sokáig élvezhette, mert a kassai rendőrség fellelme letartóztatta, s aztán vasráverve elszállította a löcsei járásbíróhoz fogházába.

Fegyelmi vizsgálat.

Veszprém, okt. 26.

A belügyminiszter fegyelmi vizsgálatot rendelt el a veszprémi tanács több tagja és a rendőrkapitány ellen, a miért egy háztól jogtalanul megtagadták a lakhatási engedélyt.

Vesztett kutya.

Nagybecskerek, okt. 27.

Óriási rémületet keltett itt, hogy egy agár megvesztett és hazulról megszököva, három városrészt kutyáit megmaria, belekapott azonkívül gazdája kocsiának a kezébe is, a kit felvittek a Pastour-intézetbe. A kutyákra 10 napos zárt rendelték el.

Szerencsétlenség.

Budapest, okt. 27.

Sátorlajauhelyről jelentik, — hogy gróf Andrássy Gézával a falkavadászatban br. Vécsey László lebukott a lováról és az utána jövő Hoyas gróf lovával keresztül vágatott rajta. Vécsey ballába eltörtött.

Napoleon Párizsban.

Budapest, okt. 27.

Brüsszelből sürgönyzik, hogy Napoleon Viktor számos hívével Párisba készül s fontos lépést készülni tenni.

Égetés.

Budapest, okt. 27.

Wlassics rendeletére az összes pestis kísérletező állatokat, tárgyakat elégetik.

Egy hadnagy kalandja.

Budapest, okt. 27.

Békéscsabáról írják — hogy egy közöshadseregbeli hadnagy Kigyóson, a növényénél volt szabadságon. Gyönyörű reggel levén sétálni ment kard nélkül. Szemben találkozik néhány csendőrről. Ezek őrszervezője igazolásra szólította fel. De hiába igazolta magát, a csendőr ráfogta, hogy ő Sztáray gróf a ki Bécsből gyilkosság vádjával elől megszökött. Minden tiltakozása hasztalan volt, átkisérték töltött fegyverrel Csongrádra 14 kilométerre s ott tartották félnapig, öreg este eresztették el.

Országgyűlés.

Bpest, okt. 27.

A képviselőház mai ülésén Szilágyi elnök bejelentette, hogy Szeged város az önálló vármegye mellett kérvényt nyújtott be a képviselőházhoz. (Éljenezés.)

Polónyi felolvastatni kéri. Elnök, mint a házszabályokba ütközött, megtagadja.

Ezután a napirend vitához első szónok Okolicsányi László beszélt nagy tetszés között.

Barabás Béla szintén a napirend ellen beszélt gyújtó hatással.

Midőn azt mondotta, hogy Bánffy az osztrák császár szemponjtából tekinti a kiegyezést, az ellenzék tapsolt. Szilágyi elnök ellenben figyelmeztette, hogy a Felsőszemélyének a vitába való bevittele ellenkezik a parlamenti szokásokkal.

Később, midőn Barabás azt mondta, hogy a Habsburg dynastia mindig ellenségtünk volt, Szilágyi újra megintette.

Barabás beszéde után 5 perc szünet volt, mely után Bartha Miklós szólalt fel.

Készen vannak, ugymond, a kiegyezési javaslatok, kész a költészet és a kormány mégis jön az indennitással. Ugy látszik ez eljárást rendszerre teszi kormány, pedig még két és fél hónap válszt el az év végétől. A kormány indennitást kér. Az indennitás minden időben bizalmi kérdés volt, mert míg a költségvetés minden részletében megállapítja a kiadást, az indennitás nagy általánosságban szabáddijafel költsézésére a kormányt. A ház vaktában előre megszavaz neki mindent. (Ugyvan balról.)

Érdemes-e bizalmat a kormány?

Az 1867-iki 12 t. cz. két nevezetes megkülönböztetést tesz. Egyik politikai, a másik gazdasági érdekekre vonatkozik. A törvény politikai tekintetben a pragmatica sanctióval biztosított nemzeti önállóságot sok dologban megsorbitja, de gazdasági tekintetben az önállóságot semmi sem sorbitja meg. A gazdasági szövetséget ugyan megkötötték, de a törvény szinte ideges gonddal írja körül, hogy mily körülmények és alkotmányos garanciák közt köthető meg.

A törvény intézkedik arról is, mi történjék akkor, ha egyezés létre nem jönne. Ugyebár, ha van vámszövetség, akkor nincs önálló rendelkezés. Logikusan folyik ebből az, ha van önálló rendelkezés, akkor nincs vámszövetség. (Zajos helyeslés a bal és szélső baloldalon).

Vagy van közös vámtérület s akkor nincs önálló rendelkezés; vagy van önálló rendelkezés s akkor nincs közös vámtérület. (Ugy van kiáltások az ellenzéken.)

Deák Ferencz a kiegyezés előtt általánosan a personális unió híve volt. 1861-ben kész volt az országgyűlés feloszlását kérni, de azért még sem mondott le a personális unióról és csak 1866-ban lépett a real unió álláspontjára.

Az 1867-iki XII törvénycikkben a politikai real unió megvalósítása súlyos feladatnak van kitéve.

Ez nem csak akkor szűnik meg, ha az alkotmányos garanciák nem tartatnak meg, hanem akkor is, ha a nemzet úgy akarja. A tulajdon azonban úgy okoskodik, hogy az önállóság azt is megengedi, hogy lemondjunk az önállóságról. (Tetszés és derűtlenség.)

Ez a rabnak az okoskodása, kinek büntetése lejárt, s a ki ebből a szabadságát tudatú ügyésznek: „Ha szabad vagyok, akkor szabadságomban áll az is, hogy itt maradjak a börtönben.” (Taps az ellenzéken). A kormány is azt mondja: ha szabadon rendelkezem, akkor szabad törvény ellené is bennmaradnom a gazdasági rabságban.

Teljesítették-e az 1867-iki XII. törvénycikk feltételei? Jutott-e megállapodásra arra nézve a kormány, hogy mi az első feltétel? Nem. Megtette-e az önálló rendelkezés előkészületeit?

Nem.

A kormány már titkolózik is erőszakos természetéhez képest porba tiporja a parlament méltóságát. (Ugy van kiáltások az ellenzéken.)

Az ellenzék kötelessége, hogy e porb sulyított tekintélyt fölemelje a porból és megmentse a nemzet tekintélyét és fölzsabadjtsa a hazát az önkéntes szolgaság szegénységéből. (Taps az ellenzéken.)

A többség vezérszónoka azt mondta Ausztriáról, hogy ellenségünk. Igaz. A történelem tanúsága is az. És az ellenséges Ausztria most deorganizálva van.

De bár ellenségünk, bár semmi lelki azonosság köztünk nincs, a kormány a gazdasági szövetséget mégis fenn akarja tartani. Hol van hát legalább érzékenységszámunk? Nem látjuk sem multuokban sem jelenünkben. Ily szövetség célja lehet-e más, mint hogy különösen erős és támaszt nyerjünk egymástól. Noshát támasz és erő az, melyet Ausztriától mi kérünk és kapunk?

De Ausztria telhetetlen kapzsisága sem nyer kielégítést a szövetségben.

Hát ha egyiknek sem kell, miért erőltetik? Ha sem az érdekek, sem az érzelmek nem közösek, akkor mire a közösség Ausztria és Magyarország között? Minek ez a Laokon csoport, ha csak nem arra, hogy két ország egymást könnyebben feljálja?

A nyers erőből élőkűdő kormány érdekében ugymond, nem áldozom fel hazám jövőjét és indítványozom, hogy az indennitai tárgyalása december 15-ikére tűzessék ki. (Perecekig tartó éljenezés és taps az ellenzéken, mely többször megújult.)

Elnök: Az indítvány ki fog nyomatni. A legközelebbi ülés holnap lesz.

Főszereplő:

BARTHA MIKLOS.

Felsőszereplő és laplataldonos:

MAGYARY MIHÁLY.

NYILTTÉR.

Köszönet.

Hálás köszönetemet nyilvánítom első sorban a kolozsvári tisztviselői és igen tisztelt tisztikarának, az államvasut hivatalnokainak, a műhely és a fűtőház tisztelt tisztikarának, továbbá az állomás és fűtőházi altiszteknek, közeli és távoli rokonoknak, a jó barátoknak és ismerősöknek, kik megboldogult férjem, Winkle István halála alkalmával részvételüket kifejezték.

Ozv. Winkle Istvánné.

Sirkoszoruk

nagy választékban és legolcsóbban a „KEGYELET” temetkezési intézetnél.

1-4

A „Karaván”

Moszkvai téa kiviteli társulat valódi

OROSZ TEÁJÁNAK

raktára,

PAPP LÁSZLÓ

fűszer- és csamege kereskedésében Kolozsvárt.

1-2

Van szerencsém a nagy érdemű tisztelt közönséget értesíteni, mivel a Fő t ér rendezésével nem a régi sátorhelyemen fogok árulni, szives tudomásul venni, hogy közkedvett **mézes süteményeim** csak is a saját cézgem alatt árusító sátramból kaphatók. Együttal vagyok bátor az igen tisztelt közönséget az utazott árura figyelmeztetni, mert annak jószágáért nem felelek.

A milleniumi nagy és több éremmel kitüntetve.

Maradtam kész szolgáljuk

Virág Ferencz.

1-3

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár - Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

Hirdetések.

Sz. 3477—898 tkvi.

831. 2—3.

Hirdetmény.

A m. kir. igazságügyminiszter 1898 évi május hó 17-ikén 27512 sz. a. elrendelte, hogy a Hom.-Oklándi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatósághoz tartozó Hom.-Lővéte község telek-jegyzőkönyveibe felvett mindazon ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886 XXIX., az 1889 XXXVIII. és az 1891. évi XVI. t.-cikk-ek a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik az 1892 évi XXIX. t.-cikkben szabályozott eljárás és ezzel kapcsolatban a telekjegyzőkönyvi bejegyzések helyesbítése fogyanatosit-tassák.

E célból a helyszíni eljárás a nevezett községben **1898 évi november hó 21-én** fog kezdődni.

Ennélfogva felhivatnak:

1. Mindazok, a kik a telekjegyzőkönyvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a telekkönyvi hatóság kiküldöttje előtt a kitűzött határnapon kezdődő eljárás folyama alatt jelenjenek meg, és az előterjesztéseiket igazoló okiratokat mutassák fel.

2. Mindazok, a kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de telekkönyvi bekebelezésre alkalmas irataik nincsenek, hogy az átírásra az 1886. XXIX. t. cz. 15—18., — és az 1889. XXXVIII. t. cz. 5. 6. 7. és 9. §-ai értelmében szükséges ada-ot meg-szerezni iparkodjanak, és azokkal igényeiket kiküldött előtt igazolják, avagy odahassanak, hogy az átruházó telekvi tulajdo-nos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert kü-lönben jogait ezen az úton nem érvényesíthetik és a bírály és illeték elengedési kedvezménytől is esznek; és

3. Azok, kiknek javára tényleg már megszünt követelésre vonatkozó zálogjog vagy megszünt egyéb jog van nyilvanköny-vileg bejegyezve, ugyisint az ily bejegyzésekkel terhelt ingat-lanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlesztését kérelmez-zék, illetve, hogy törlési engedély nyilvánítsa végett a kikül-dött előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bírálymentesség kedvezményétől esznek.

A kir. járásbíró telekkönyvi hatósága.

Oklándon, 1898 október 10.

Dr. Rotáridesz,

kir. járásbíró.

Sz. 3789—897 tkvi.

832. 2—2

Árverési hirdetményi kivonat.

A maros ludasi kir. járásbíró, — mint telekkönyvi hatóság közbiré teszi, hogy Terda-Aranyosvármegye takarékpénztár részvénytársaság végrehajató-nak Andrej Petre és társa cég végrehajtást szenvedett elleni 400 frt tőkeköve-telés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a m.-ludasi kir. járásbíró területén levő mező-kapusi 140. sz. tjkvben A. j. 1. sz. alatt felvett Andrej Petre s Andrej Anna szül. Iklénzán özvegy nevének álló 555. 556. 557. 558. 559. hrsz. ingatlanokra az árverést 1920 forintban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok **1898 évi december hó 5-ik napjának délelőtti 10 órájkor** Mező-Kapus kézségházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alul is eladhatni fog.

Árverezni szándékozik tartozni az ingatlanok becsárának 10%-át bánat-pénz gyanánt készpénzben vagy az 1881. évi 60. tcz. 42. §. jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminisz-teri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadék-képes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-sa értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű olismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíró telekvi hatóságától.

Maros-Ludason, 1898 augusztus 4-én.

Vajna,

kir. járásbíró.

A nagysinki járási főszolgabírótól.

Szám 7495—98 főszb.

835. 1—1.

Pályázati hirdetmény.

Nagyküküllővármegye Százhalom kis — nagy községgé történt alakulása folytán — a községi jegyzői állomás megüre-sdvnén, arra ezennel pályázatot nyitok.

A községi jegyző javadalmazása:

1. Évi fizetés 400 frt.

2. Lakbér 60 frt.

3. Iroda átalány 30 frt.

4. Kézbesítési díj 15 frt.

5. Tűzifa 5 [] öl.

6. Világítási átalány 10 frt és a magánmunkálatokért a megyei szabályrendeletben megállapított díjazás.

Pályázóktól megkívánatik, hogy az államnyelven kívül még a német és román nyelvet értsek.

Felhívom pályázni óhajtókat, hogy az 1883 évi I. t. cz.

6. §-sa értelmében felszerelt nyomdanyelveket **folyó 1898 évi November hó 20-án délután 5 óráig** annyiával is inkább hozzáadják be, mert az elkésve beérkezett folya-modványokat nem fogom figyelembe venni. A választás Százha-lom községi iroda helyiségében fog megtartatni.

Nagy-Sinken 1898 évi október hó 23-án.

Graffius, szolgabíró.

Munka-felügyelő kerestetik.

Egy erélyes és szorgalmas munkafelügyelő állandó alkalmazást nyerhet helyben 40 frt havi kezdet fizetéssel.

Nőtlen fiatal ember előnyben részesül.

Czim a kiadó-hivatalban.

833. 1—1.

Bécsi--Budapesti padló-olaj.

Legjobb és legolcsóbb padlók beaszatására nagyforgalmu helyisegek u. m.: **kávéház, étterem, iroda, üzlethelyiség, gyár, műhely- és iskolák** részére, a helyi ég-t teljesen **pormentessé** teszi.

Öntözés, surlás és az örökös feltörölés teljesen nélkülözhető, jobb mint az amerikai és felelő olcsóbb.

825. 2—3

Próba beaszatások díjtalanul eszközöltetnek.

Padlók előfizetésre legolcsóbban elvállaltatnak.

Számítlan elismerő levelek, állami, köz-égi közegektől, isko-lák, gyárak, irodák, kar-skodók, kávéházak- és étterem tulajdono-soktól.

Beaszatások már több helyen eszközöltettek és ezen új talál-mány jószágáról az a/an' jelzett cég-eknél lehet meggyőződést sze-rezni:

Stief Jenő és társa ur papír-áruházának nagyforgalmu helyiségéb-n

Kováts P. és fia urak díszműtáruknak

Tauszik Alajos és társa urak szállodájokban levő portás

Kizárólagos képviselő Erdély és Nagyvárad részére:

Andrásófszky Kálmán

Kolozsvárt, Belmagyar-utca 51. szám.

Homoki szőlőtelepítőknek igen fontos.

A cég 17 év óta áll fenn s most már az országon kívül is elterjedt a hire, — a mennyiben ma már sok nemes és vadoncz csemetét szállít Horvát-, Szlavonországra, Bosznia, Cseh-, Morvaország, Galiczia, Bukovina, Stájerország, Alsó és Felső-Ausztria, valamint Szerbia, Bulgária, Románia és Németország részére. Nemesfa-állománya 500,000 drb; vadoncz állománya 8 millió. A cég évenként 4500—5000 rendelőknek küld szállítványokat. A gyümölcsfa-iskola teljesen ho-moktalajon létesült s így az főként a homoki szőlőtelepítőknek kincses háza azért, mert mint tudva van, a homoktalajból kikerült fa a homokföldben éppen ug-y, mint az agyagos, kövecses talajban, nemkülönben a lapos és magas (hegyes) fekvésnél biztosabban ered meg és fejlődik, mint az, mely agyagos iszaplerako-dásu vagy tulságosan kőverített talajban állittatik elő. A gyümölcsfajok boldo-gult Bereczki Máté mezőkövesházi hírneves telepéről valók. Ugy magasdereku, valamint törpe csemeték megrendelhetők, körte, alma, szilva, őszibarack, kajszin-barack, cseresznye, meggy, lasponya, birs, dió és eperből. Az 1—2 3-4 éves, gazdag gyökerez, fajhiteles, igen szép csemeték darabja azok erőssége szerint 15 krtól 40 krig. A 4—5 éves igen erős koronás sorfák dbja 45—50 kr. Nagyban vételnél az árak külön megállapodás tárgyát képezik. Fentirt gyü-mölcsfajokból táblaurítás folytán 1—2—3-4 éves selejtezett minőségű csemeték is kaphatók, erőssége szerint 2-5-7-10-15 krtól, melyek gazdag gyökérzet-től fogva főként nagybani telepítésekhez olcsóságnak folytán igen ajánlatosak. Fenti minőségű csemeték vadonczai is bármily számban és erősségben megren-delhetők a fentirt cégnél. A gazdag gyökérzetű vadonczok 1000-e azok erőssége szerint 5 frt 85 krtól 19 frt terjed. Nagyobb vételnél 5-10-15%- enged-mény. Levél czim:

801. 3—6

Unghváry László gyümölcsfa-iskolája, Czepléden.

!! Tessék árjegyzéket kérni !!

Van szerencsénk a nagyérdemű közönség figyelmét felhívni a Solymosy és Kósch cég alatt vezetett

Gazdasági gépgyár és vasöntödére,

hol készítenek teljes szeszgyári berendezéseket, malmokat, gőszivattyukat, turbinákat, minden-nemű gazdasági és épület öntvényeket u. m. oszlopokat, csigalépcsőket stb.

Elvállaljuk mindennemű gépek vagy géprészek javítását a legjutányosabb árak fel-számítása mellett.

Eke és szelelő Rosta gyártására egész külön osztályt rendeztünk be, melyet a legmesz-sebb menő jótállással adunk.

Raktáron tartunk mindennemű gazdasági gépet és technikai cikkeket.

Tervezzel és költségvetéssel készséggel szolgálunk. Szives partfogásokat kéri

Solymosy Olivér

gyártulajdonos

553, 25—

Van szerencsém a t. közönséggel tudatni, hogy Bécsben 18 év óta fenn-álló és Budapest s Aradon is hosszabb idő óta működő **csatornázás és vízvezeték** berendezési vállalatomnak Kolozsvár város területére való kiter-jesztése céljából a helyi piacon

Belközép-utca 12-ik szám

alatt hatósági engedéllyel **fiók-telepet** létesítettem, a mely bécsi műszaki megbízottam vezetése alatt áll — s hogy működésemet a városban már meg is kezdtem.

A midőn az érintett munkákban hivatkozhatom egyfelől sok évi tapasztalatomra, másfelől abban a kellemes helyzetben is vagyok, hogy az érdekelteknek a házi vezetékek berendezésénél **oly újítások megszerzését is lehetővé tehetem**, melyek tudomásom szerint **Kolozsvárt még alkalmazása nem vették** s a mely újabb constructiók a vezetékek működésére és tartósságára jelentékeny befolyással bírnak. És a míg a rám bízott munkák pontos és szelíd elvégzését kötelességemnek ismerem s azok keresztülvitelét **kipróbált szakemberek által végeztetem** technikai vezetőm állandó felügyelete mellett, addig azok használatosága tekintetében **teljes szavatosságot vállalok**.

A házi berendezéseken felül modern istálló berendezésekkel is foglalkozom, a minőt Magyarország, Ausztria sőt a külföld számos istálló tulajdonosánál állí-tottam már be; a minél fogva bátor vagyok az érdekeltek figyelmét e körül-ményre is felhívni.

Helybeli fiókom állandóan raktáron fogja tartani saját gyártmányú kö-anyag csöveimet és fűrdő-készülékeimet azok számára is, akik a vezetékek beal-lítását mások által óhajtják végeztetni. Azonfelül nagy raktárt tartok a szak-körökben nagy kedveltségnek örvendő metlachi klinker lapokból kapu bejárato-k, fűrdőszobák, folyásokhoz stb. amely lapokat saját e célra iskolázott közegem által rakatom le.

A midőn az érdekelteket közönséget kérem, hogy engem megtisztelő bizal-mukkal megajándékozzon szíveskedjenek.

Maradtam kiváló tisztelettel

Spitzer Károly,

Vízvezeték és csatornázási vállalatának

Erdélyrészi fióktelepe.

834. 1—3.

Van szerencsém a n. é közönség b figyelmét fölkérni dúsan fel-szerelt (Belmonstor) **Unió-utca 20. szám** alatti Schrammer Péter butorraktárával egy helyiségben levő

kertész üzletemre.

Nagy választékban kaphatók jutányos áron **élővirág koszorok** raktáron és megrendelés szerint, rózsza, tubarózsa, ibolya, szekfű, cikász és pámla levelek, babér, magnolia effaj- és örökzöld levelek. Árak 50 krtól 10 frtig.

Érőkoszorúk izléses kivitelben 3 frt 50 krtól 10 frtig.

Szalmavirág koszorok, legdivatosabb szalmavirág, pámla és pát-rány preperált levelekkel díszítve 2 frttől 10 frtig.

Művirág koszorok, keresztiek, stb. választékos kivitelben 2 frttől 10 frtig.

Esküvői és alkalmi csokrok, nagy választékban, igen csinos kö-sarak megrendelés szerint díszítve.

Nagy választékban cserepes virágok, egészséges szalon növények Vidéki megrendelések felelősségre gyorsan teljesíttetnek, ugymind virág-asztalok díszítését havi számlára elvállal.

Moldován M. és fia

kereskedelmi és műkertészek.

829. 2—10

LÓHERÉ-
mag legjobban értékesíthető
HALDEK
heremagkivitelű üzletében
BUDAPEST,
VII. Károly-körút 9. szám.

743. 9—24.

A cég erdélyi bevásárlója **Oser M. N.** Kolozs-várott tartózkodik Jókai-utca 5. sz.